

הזרוע והלחיים פרק עשירי חולין

קלד.

עין משפט נר מצוה

א [מיי] פ"ט מהל' צבורים
הל' [א] טו"ש"ע י"ד סי' פ"א
סעיף ט"ו:
ב מ"י פ"ה מהל'
גולה הל' ד סמג
עשין ע"ט טו"ש"ע ח"מ סי'
ש"ס סעיף ה' ו'
מ"ג ה' מ"י פ"ד מהל'
צבורים הל' י"ד
טו"ש"ע י"ד סי' פ"א סעיף
ל':
ג ד מ"י ש"ס הלכה יג סמג
עשין קמ"ב טו"ש"ע י"ד
סי' פ"א סעיף ג':
נ"א ה' ו' מ"י פ"ד מהל'
צבורים הל' ט'
ממנו ענינים הל' ט'
ג"כ ז מ"י פ"ח מהל'
צבורים הל' ט'
טו"ש"ע י"ד סי' פ"א סעיף
ד':
ח [מיי] פ"ח מהל' מוסרי
כפרה י"ח [א]:

שיטה מקובצת

[א] חורי הנמלים. ג"כ ע"י
פ"ד דפאה וע"ש בהר"ש
ד"ל:

ורמינהו. כהן שמכר בהמה לישראל ואמר לו ע"מ שהמתנת שלי ונתן ישראל לכל כהן שירצה דכיון דכולה בהמה זבין ליה לא מצי לאתנויי ליה האי אמתנות שאינן שלו אלא של כהנים יניחו ואין לו בהן אלא טובת הנאה מ"מ ש"מ דחייב צמתנות: חוץ שזיר. לשון

חוץ שירור הוא ע"מ לאו שירור הוא. ואת"כ כ"ל ע"מ לאמרנין ונתן לכל כהן שירצה א"כ המקח בטל שלא נתן לו הבהמה אלא ע"מ שיהיו המתנות שלו וי"ל דמייירי שהתנו שיהיו המתנות שלו ואם לא יתן לו לא יהיה המקח בטל אי נמי הוי כמו מתנה על מה שכמו צמורה שהרשמו תורה

שירי משמע ששירי המתנות ולא מכרן לפיכך פטור הלוקח שהרי של כהן הן ודכותה בישראל הוא מחייב הלוקח דכיון שהוא שטפה עליה רמיא למיבטינהו: על מנה לאו שירור הוא. אלא תנאה הכל מכר לו ע"מ שיתנס לו והוא אין בו כח להמתנות: ורמינהו. כרייתא אצרייתא: לא שנו. היכא דלקח הימנו במשקל דקמני נותן לוקח לכהן והוא חוזר וטובע דמיס מן הטבח: אלא. כששקלן לוקח לעצמו דכיון דטבח לא נגע בהן אינו צעל דברים של כהן לפיכך זה הלוקח נותן והוא שואל לו הדמיס שעל הטבח היה מוטל ליתן: אצל שקלן לו טבח הדיון. של כהן ומחלוקתו ומציעמו

ורמינהו ע"ל מנת שהמתנות שלי נותן לכל כהן שירצה על מנת אהוין קא רמית חוץ שירורא על מנת לאו שירורא ורמינהו על מנת שהמתנות שלי המתנות שלו בהא פליגי מר סבר על מנת שירורא הוא ומר סבר על מנת לאו שירורא הוא: אמר לו שנו מוכר לי בני מעיה וכו': אמר רב לא שנו אלא ששקל לעצמו אבל שקל לו טבח הדיון עם הטבח ורב אסי אמר אפי' שקל לו טבח הדיון עמו לימא כדרב חסדא קא מיפלגי דאמר רב חסדא ג' גול ולא נתייאשו הבעלים ובא אחר ואכלו רצה מזה גובה רצה מזה גובה דמר אית ליה דרב חסדא ומר לית ליה דרב חסדא לא דכולי עלמא אית להו דרב חסדא והכא במתנות כהונה נגזלות קא מיפלגי דמר סבר נגזלות ומר סבר אין נגזלות איכא דמתני לה להא שמעתא בפני עצמה רב אמר: מתנות כהונה נגזלות ורב אסי אמר מתנות כהונה אין נגזלות: מתני' יגר שנתגייר והיתה לו פרה נשחטה

תורה אור הש"ס

- שפטו דל יתרום ענין ירוש' הצדיקה:
- ההלים פ"ב ו' דל לא תהדר בריבה: שמות כ"ג

הנהות הב"ח

(א) ש"י ד"ה אצל שקלן וכו' ק"ף עם הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם ישנן צעין טמאן לכהן: (ב) ר"ח ד"ה דמר וכו' ולא עם הראשון הוא צעל ולא נתייאשו הבעלים וכו' אמר ואכלו ליכא כ"ל:

מוסף רש"י

לא שנו. לקח הימנו במשקל נטמו לכהן, דמשמע דלוקח על כרחו וטמאן לכהן והוא יטבע דמיס מן המוכר, אלא שקל הוא לעצמו (ב"ק קט"ו). הדיון עם הטבח, דעו של כהן ועשירו על הטבח הוא (שם). א"ל אל תקניטני. מאותה משנה (ע"ל נח). להביט לו ממנה (לע"ז קכ"ב). שבלשון יחיד אני שונה אותה. ולא בלשון רבים משנה (שם) כלומר יחידה היא ולא קיימתי כותיה (לע"ז נח). פטור מן החלה. הואיל ויהיומו עכ"ס נתגלגלה (תוחות י"ו). ספק. אם שמתגייר גלגלה לו כבימו עכ"ס גלגלה, חייב. ללחומא אולנין (שם). ספק ממונא לקולא. והמונא מחבירו ידו על התמונה (גיטין י"ב).

תורה אור הש"ס

קודם יאוש אכלו זה האחרון היה ליה אישו גולן עליהו דהא כל מקמי יאוש צרשומיהו דמרייהו קיימי כל היכא דאיתנהו: לא. בגולן דעלמא שהגולן קונה אותו בגולתו לשלם: דכולי עלמא איס להו דרב חסדא. דאם רצה נגול לדון עם הראשון דיון: והכא. בגולן מתנות כהונה קמיפלגי מר סבר מתנות כהונה נגזלות ונתחייב גולן בגולתו לשלם דתורת גול עליהן: ומר סבר אינא נגזלות. אין כח לגולן וכל זמן שהן צעין כל מקום שרובין החוב מוטל על מי שהם אכלו לתמו לכהן והראשון לא נעשה גולן עליהן: באפי' נפשה. ולא בלשון לא שנו ואמתני' כדלעיל: מטוס כהונה נגזלות. כדלמרחן שאם רצה כהן לדון עם הראשון דיון: אלמא ספק. מתנות כהונה לקולא דלמרינן המוציא מחבירו עליו הראיה: שצמון הקמה. לפני הקוראים שעדיין לא הגיעו הקוראים לשם: הרי. כל הנמאל בהן לבעה"ב דאין לקט אלא הנוטר בשעת קריה: פעלוניס. חטין העלוניס שעל פי החור איכא למימר לקט הן שנסרו מן השבלין בשעת קריה: והסחחוניס.

עד שלא נתגייר פטור משנתגייר חייב ספק פטור שהמוציא מחבירו עליו הראיה: גמ' כי אתא רב דימי אמר רמי ליה רבי שמעון בן לקיש לר' יוחנן תנן ספק פטור אלמא ספיקא לקולא ורמינהו (א) חורי הנמלים שבתוך הקמה הרי אלו של בעל הבית ושלאחר הקוצרים העלוניס לעניים והתחתונים של בעל הבית רבי מאיר אמר הכל לעניים שספק לקט אמר ליה אל תקניטני שבלשון יחיד אני שונה אותה דתניא ר' יהודה בן אגרא אמר משום רבי מאיר יספק לקט לקט ספק שכחה שכחה ספק פאה פאה לו אל תשנה אותה אלא בלשון בן (ב) תדל והא טעמא קאמר דאמר ר"ש בן לקיש מאי דכתיב עני ורש הצדיקו מאי הצדיקו שבלשון יחיד אני שונה והא כתיב ודל לא תהדר בריבו אלא צדק משלך ותן לו אמר רבא הכא פרה בחוקת פטורה קיימא קיבא אמר ליה אביי והרי עיסה ינעשית עד שלא נתגייר פטור מן החלה משנתגייר חייב ספק חייב אמר ליה ספק איסורא לחומרא ספק ממונא לקולא דאמר רב חסדא וכן תני ר' חייא שמונה ספקות נאמרו בגר ארבע לחיוב וארבע לפטור קרבן אשתו וחלה ובכור בהמה טמאה ובכור בהמה טהורה לחיוב ראשית

קודם יאוש אכלו זה האחרון היה ליה אישו גולן עליהו דהא כל מקמי יאוש צרשומיהו דמרייהו קיימי כל היכא דאיתנהו: לא. בגולן דעלמא שהגולן קונה אותו בגולתו לשלם: דכולי עלמא איס להו דרב חסדא. דאם רצה נגול לדון עם הראשון דיון: והכא. בגולן מתנות כהונה קמיפלגי מר סבר מתנות כהונה נגזלות ונתחייב גולן בגולתו לשלם דתורת גול עליהן: ומר סבר אינא נגזלות. אין כח לגולן וכל זמן שהן צעין כל מקום שרובין החוב מוטל על מי שהם אכלו לתמו לכהן והראשון לא נעשה גולן עליהן: באפי' נפשה. ולא בלשון לא שנו ואמתני' כדלעיל: מטוס כהונה נגזלות. כדלמרחן שאם רצה כהן לדון עם הראשון דיון: אלמא ספק. מתנות כהונה לקולא דלמרינן המוציא מחבירו עליו הראיה: שצמון הקמה. לפני הקוראים שעדיין לא הגיעו הקוראים לשם: הרי. כל הנמאל בהן לבעה"ב דאין לקט אלא הנוטר בשעת קריה: פעלוניס. חטין העלוניס שעל פי החור איכא למימר לקט הן שנסרו מן השבלין בשעת קריה: והסחחוניס.

קודם יאוש אכלו זה האחרון היה ליה אישו גולן עליהו דהא כל מקמי יאוש צרשומיהו דמרייהו קיימי כל היכא דאיתנהו: לא. בגולן דעלמא שהגולן קונה אותו בגולתו לשלם: דכולי עלמא איס להו דרב חסדא. דאם רצה נגול לדון עם הראשון דיון: והכא. בגולן מתנות כהונה קמיפלגי מר סבר מתנות כהונה נגזלות ונתחייב גולן בגולתו לשלם דתורת גול עליהן: ומר סבר אינא נגזלות. אין כח לגולן וכל זמן שהן צעין כל מקום שרובין החוב מוטל על מי שהם אכלו לתמו לכהן והראשון לא נעשה גולן עליהן: באפי' נפשה. ולא בלשון לא שנו ואמתני' כדלעיל: מטוס כהונה נגזלות. כדלמרחן שאם רצה כהן לדון עם הראשון דיון: אלמא ספק. מתנות כהונה לקולא דלמרינן המוציא מחבירו עליו הראיה: שצמון הקמה. לפני הקוראים שעדיין לא הגיעו הקוראים לשם: הרי. כל הנמאל בהן לבעה"ב דאין לקט אלא הנוטר בשעת קריה: פעלוניס. חטין העלוניס שעל פי החור איכא למימר לקט הן שנסרו מן השבלין בשעת קריה: והסחחוניס.

שצקרקעיתו של חור: לבעל הצים. דקודם קריה כנסוס נמליס שס: שספק לקט לקט. אלמא לרבי מאיר גבי מתנות עניים וה"ה למתנות כהונה ספיקא לחומרא וסמס מתני' ר"מ היא וקמני ספיקא לקולא: אל סקניטני. דהא דקמני ספק לקט לקט יחידה היא שאינה שונה אותה כמו ששנית דברי ר"מ אלא דברי ר' יהודה בן אגרא משום ר"מ: א"ל ר"ל: אל פשנה אותה אלא בלשון בן סדל. אפי' אין אותה שונה אותה אלא צמס שטפה שבעולס ששמו בן תדל אפילו הכי קשיא לך דהא טעמא קאמר למילתיה: איילמא דינין. לראות לו זכות צדן: זדק משלך ותן לו: פרה. כשנולד לך ספק זה צמתותיה ואתה מעמידה על חוקתה הראשונה הרי היא פטורה שהי בחוקת של עובד כוכבים היתה עומדת: קמה. כשנולד לך ספק בלוקט ואתה מעמידה על חוקתה חוקת חיוב הוא דמעולם היא עומדת לכך דשל ישראל היא: חיוב חלה הכל הולך אחר גלגולה משגלגל בה הוי חיובה וגלגול העובד כוכבים פוטור דכתיב (במדבר טו) עריסותיכס. אם עד שלא נתגייר נתגלגלה פטור אם ספק חייב גרסינן: חלה ספק איסורא שיש בה עון מיתה הלכך לא סמכינן לחוקה אצל מתנות אין בהן קדושה אלא דין ממון והמוציא מחבירו עליו הראיה: קרבן אשמו. ספק ילדה כשהיתה עובדת כוכבים ספק משנתגיירה מציאה קרבן דספק איסור כרת הוא לאכול צדקשים עד שצדיק כפרה דמחוסר כפורים אסור צדקשים ועושה כרת: וחלה. ספק מיתה: ובכור בהמה טהורה. ספק כרת לשוחטו בחוץ ורצין להמתין עד שיסתאב דמו לית ציה אלא דין ממון ואוכלו הוא צממו: ובכור. פטר חמור. כמאן דלמר בצבורות (דף ט) אסור בהנאה עד שיפדנו ורצין להפריש עליו טלה לפדיונו לאפקועי איסוריה ומעבד הטלה צידו והוא שלו דשה של פדיון לא רמיא קדושה עליה אלא ממונא דכהן הוא וכיון דספק הוא המוציא מחבירו עליו הראיה: